Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

8. maj 2014*

»Landbrug — landbrugsprodukter og levnedsmidler — forordning (EØF) nr. 2081/92 — artikel 2 — beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser — materielt anvendelsesområde — beskyttelse på det nationale område — manglende fællesskabsregistrering — følger — beskyttelse af betegnelser for produkter, for hvilke der ikke er nogen særlig sammenhæng mellem deres kendetegn og deres geografiske oprindelse — betingelser«

I sag C-35/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) ved afgørelse af 13. december 2012, indgået til Domstolen den 24. januar 2013, i sagen:

Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi

Kraft Foods Italia SpA

mod

Associazione fra produttori per la tutela del »Salame Felino«

La Felinese Salumi SpA

Salumificio Monpiù Srl

Salumi Boschi Fratelli SpA

Gualerzi SpA

Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc

Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc

Boschi Cav. Umberto SpA

Fereoli Mario & Figlio Snc

Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini

Fereoli Gino & Figlio Snc

Ronchei Srl

* Processprog: italiensk.

Salumificio B.R.B. Snc,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Safjan, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer) og K. Jürimäe,

generaladvokat: E. Sharpston

justitssekretær: fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 9. januar 2014,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi ved avvocati N. Lipari og M. Casini

— Associazione fra produttori per la tutela del »Salame Felino«, La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl et Salumificio B.R.B. Snc ved avvocato S. Magelli

— Procuratore generale della Repubblica presso la Corte suprema di cassazione ved Sostituto Procuratore Generale R. Russo

— den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili

— Europa-Kommissionen ved D. Triantafyllou og P. Rossi, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om en præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 535/97 af 17. marts 1997 (EFT L 83, s. 3, herefter »forordning nr. 2081/92«).

2 Anmodningen er blevet indgivet inden for rammerne af en sag mellem Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi (herefter »Assica«) og Kraft Foods Italia SpA (herefter »Kraft Foods«) og dels Associazione fra produttori per la tutela del »Salame Felino« (herefter »Associazione fra produttori«) og dels La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, à Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl et Salumificio B.R.B. Snc, hvor disse 12 selskaber alle er medlem af Associazione fra produttori, vedrørende betingelserne for, hvornår en geografisk

betegnelse kan anvendes for at betegne et produkt fremstillet uden for det relevante område, når denne betegnelse ikke er anerkendt som en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller som en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til forordning nr. 2081/92.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Følgende fremgik af 7., 9. og 12. betragtning til forordning nr. 2081/92:

»[D]en nationale praksis med hensyn til anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er imidlertid varierende; det er nødvendigt at indføre en EF-holdning hertil; et sæt EF-regler med en beskyttelsesordning vil nemlig gøre det muligt for de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne at udvikle sig, fordi sådanne regler i kraft af den ensartethed, som de vil medføre, vil sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af produkter med sådanne betegnelser og styrke produkternes værdi for forbrugerne.

[…]

[A]nvendelsesområdet for denne forordning er begrænset til landbrugsprodukter og levnedsmidler, for hvilke der er en sammenhæng mellem produktets eller levnedsmidlets kendetegn og dets geografiske oprindelse; anvendelsesområdet kan om nødvendigt udvides til også at omfatte andre produkter eller levnedsmidler.

[...]

[D]e geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne bør registreres på fællesskabsplan for at opnå beskyttelse i alle medlemsstater; hvis de indføres i et register, er det endvidere muligt at sikre, at de erhvervsdrivende og forbrugerne bliver underrettet.«

4 Artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2081/92 fastsatte følgende:

»1. Fællesskabsbeskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler kan opnås i henhold til denne forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

a) oprindelsesbetegnelse: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

   — som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

   — hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og som er fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede geografiske område

b) geografisk betegnelse: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

   — som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis bestemte egenskaber, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives den geografiske oprindelse, og som er fremstillet og/eller forarbejdet og/eller tilvirket i det afgrænsede geografiske område.«

5 Følgende fremgik af samme forordnings artikel 13, stk. 1:

»1. Registrerede betegnelser er beskyttet mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme

b) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller lignende

c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen

d) enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Når der i en registreret betegnelse indgår navnet på et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der betragtes som en artsbetegnelse, er anvendelse af denne artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler ikke i strid med litra a) og b) i første afsnit.«

6 Forordning nr. 2081/92 er blevet ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EUT L 93, s. 12). Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen finder forordning nr. 2081/92 ikke desto mindre anvendelse på denne sag.

Italiensk ret

7 Artikel 31, stk. 1 og 2, i lovdekret nr. 198 af 19. marts 1996, som fastsætter regler for tilpasning af national lovgivning om industriel ejendomsret til de obligatoriske bestemmelser i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder – Uruguay-Runden (decreto legislativo n. 198 – Adeguamento della legislazione interna in materia di proprietà industriale alle prescrizioni obbligatorie dell'accordo relativo agli aspetti dei diritti di proprietà intellettuale concernenti il commercio – Uruguay Round) (almindeligt tillæg til GURI nr. 64), der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen (herefter »lovdekret nr. 198/1996«), bestemmer følgende:

»1. Ved geografisk betegnelse forstås ethvert udtryk, der identificerer et land, et område eller en lokalitet, når det anvendes for at beskrive et produkt, som har oprindelse i dette område, og hvis kvalitet, omdømme eller kendetegn fuldstændigt eller hovedsageligt kan tilskrives det geografiske oprindelsesmiljø, herunder de naturbetingede, menneskelige og traditionelle faktorer.

2. Geografiske betegnelser samt enhver anvendelse af betegnelser i benævnelsen eller præsentationen af et produkt, som angiver eller antyder, at produktet kommer fra et andet sted end dets sande oprindelsessted, eller at produktet har de egenskaber, som er specifikke for de produkter, der kommer

fra et sted, som den geografiske betegnelse henviser til, udgør illoyal konkurrence, når de er egnet til at vildlede offentligheden; jf. dog bestemmelserne i [artikel] 2598.2 i code civil og de særlige bestemmelser, herunder retten til et varemærke erhvervet i god tro.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

8 »Salame Felino« er en spegepølse af rent svinekød. Dens navn hidrører fra byen Felino, et byområde i Parmaprovinsen (Italien).

9 Den 30. januar 1998 anlagde Associazione fra produttori sag mod Kraft Jacobs Suchard SpA (herefter »Kraft Jacobs Suchard«) ved Tribunale di Parma for illoyal konkurrence med den begrundelse, at dette selskab havde udbudt en spegepølse med navnet »Salame Felino« til salg, selv om denne var blevet fremstillet uden for Parma regionens område, nemlig i Cremona i Lombardiet (Italien).

10 La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi Fratelli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco & C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc indtrådte til støtte for denne sammenslutning.

11 Assica, som Kraft Jacobs Suchard er medlem af, indtrådte i sagen til støtte for denne sidstnævnte.

12 Ved dom af 9. februar 2001 fandt Tribunale di Parma, at Associazione fra produttori ikke kunne påberåbe sig forordning nr. 2081/92, eftersom betegnelsen »Salame Felino« hverken udgjorde en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse i henhold til denne forordning. Ikke desto mindre anerkendte Tribunale di Parma, at Associazione fra produttori kunne påberåbe sig bestemmelserne i artikel 31 i lovdekret nr. 198/1996. Da Tribunale di Parma derefter konstaterede, at de af Kraft Jacobs Suchard markedsførte produkter ikke hidrørte fra Parmaprovinsen, mens »Salame Felino« havde opnået et omdømme hos forbrugerne med hensyn til dens kendetegn, som skyldes en særegenhed forbundet med det geografiske miljø, dømte nævnte ret Kraft Jacobs Suchard for illoyal konkurrence.

13 Kraft Jacobs Suchard, nu Kraft Foods, og Assica iværksatte appel til prøvelse af denne dom.

14 Ved dom af 12. januar 2006 forkastede Corte d'Appello di Bologna denne appel bl.a. med den begrundelse, at beskyttelsen i henhold til lovdekret nr. 198/1996 ikke var i strid med forordning nr. 2081/92, og at registreringen af en betegnelse som en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller som en beskyttet geografisk betegnelse kun var nødvendigt med henblik på at være omfattet den beskyttelse, som denne forordning giver.

15 Assica og Kraft Foods iværksatte kassationsappel.

16 Til støtte for deres appel anførte Assica og Kraft Foods, at det beskyttelsessystem, som forordning nr. 2081/92 fastsætter for oprindelsesbetegnelser, er til hinder for, at en national bestemmelse kan give en eneret til at anvende en oprindelsesbetegnelse, som mangler en fællesskabsregistrering. De fandt under alle omstændigheder, at en beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse forudsætter, at der foreligger en klar lovgivning, hvilket der mangler i hovedsagen.

17 Under disse omstændigheder har Corte suprema di cassazione besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2081/92 fortolkes således, at den er til hinder for, at en producentsammenslutning inden for Fællesskabet [kan påberåbe sig en] eneret til en geografisk oprindelsesbetegnelse, som benyttes i denne medlemsstat til at betegne en bestemt type

spegepølse, uden først fra denne medlemsstat at have indhentet en bindende [retsakt], hvoraf grænserne for det geografiske produktionsområde, de for produktionen gældende bestemmelser og eventuelle krav, som producenterne skal opfylde for at kunne benytte sig af betegnelsen, fremgår?

2) I lyset af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92, hvilket regelsæt finder anvendelse på fællesskabsmarkedet og på markedet i en medlemsstat for så vidt angår en geografisk betegnelse, der ikke er blevet registret således som foreskrevet i forordningen?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

18 Associazione fra produttori har anført, at anmodningen om en præjudiciel afgørelse ikke bør antages til realitetsbehandling, eftersom de forelagte spørgsmål ikke modsvarer et objektivt behov med henblik på afgørelsen af tvisten i hovedsagen. I hovedsagen har denne sammenslutning nemlig aldrig hævdet at være indehaver af en eneret til den geografiske betegnelse »Salame Felino«, men har kun anmodet om, at Kraft Foods dømmes på grundlag af de bestemmelser, der pålægger sanktioner for illoyal konkurrence.

19 Herved bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at det inden for rammerne af proceduren i henhold til artikel 267 TEUF, som er baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner, udelukkende tilkommer den nationale ret, som tvisten er indbragt for, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere såvel nødvendigheden som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (dom Aziz, C-415/11, EU:C:2013:164, præmis 34).

20 Såfremt en anmodning om en præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten, kan Domstolen således kun afvise en sådan anmodning, såfremt det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en saglig korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (dom Aziz, EU:C:2013:164, præmis 35).

21 Det er imidlertid ikke tilfældet i denne sag. Associazione fra produttori har med det anførte om, at Kraft Foods har gjort sig skyldig i illoyal konkurrence ved at benytte den geografiske betegnelse »Salame Felino«, baseret sig på den forudsætning, at kun de producenter af spegepølser, der befinder sig i Parmaprovinsen, som sammenslutningen repræsenterer, har eneret til at benytte denne betegnelse. Hertil kommer, at det med henblik på efterprøvelsen af realiteten i den sag, der er anlagt af Associazione fra produttori, tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, at denne sammenslutning kan påberåbe sig en eneret til den geografiske betegnelse »Salame Felino« for produkter, der opfylder visse betingelser.

22 Under disse omstændigheder kan det ikke anses for åbenbart, at den ønskede fortolkning af EU-retten ikke har nogen forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand.

23 Da det heller ikke fremgår af sagsakterne, at problemet er af hypotetisk karakter, eller at Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en saglig korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål, kan anmodningen om en præjudiciel afgørelse ikke afvises.

Det andet spørgsmål

24 Med det andet spørgsmål, som skal undersøges først, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 2081/92 skal fortolkes således, at den beskytter en geografisk betegnelse, som mangler en fællesskabsregistrering.

25 Hvad først og fremmest angår det regelsæt, som anvendes på EU-markedet, for en geografisk betegnelse, som mangler en registrering, bemærkes det, at på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen var den eneste beskyttelsesordning for geografiske betegnelser i EU-retten den ved forordning nr. 2081/92 indførte ordning.

26 Som det imidlertid fremgår af 12. betragtning til og artikel 13, stk. 1, i denne forordning, har den nævnte forordning indført en forpligtelse til at indhente en fællesskabsregistrering for at være omfattet af forordningens beskyttelsesordning (jf. i denne retning domme Chiciak og Fol, C-129/97 og C-130/97, EU:C:1998:274, præmis 25 og 26).

27 Det følger heraf, at såfremt en geografisk betegnelse mangler en registrering på EU-markedet, er denne som følge af bestemmelserne i forordning nr. 2081/92 ikke omfattet af beskyttelsesordningen i denne forordning.

28 Hvad dernæst angår det regelsæt, som anvendes på markedet i en medlemsstat, fremgår det af retspraksis, at selv om forordning nr. 2081/92 har til formål at fastsætte en ensartet og udtømmende beskyttelsesordning (jf. dom Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, præmis 114), er denne eneret imidlertid ikke til hinder for anvendelse af en beskyttelsesordning for geografiske betegnelser, som falder uden for dennes anvendelsesområde (jf. i denne retning dom Warsteiner Brauerei, C-312/98, EU:C:2000:599, præmis 54).

29 I denne henseende fremgår det af niende betragtning til og artikel 2, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2081/92, at beskyttelsesordningen i denne bestemmelse er begrænset til betegnelser for produkter, for hvilke der er en særlig sammenhæng mellem deres kendetegn og deres geografiske oprindelse (jf. i denne retning dom Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, præmis 76).

30 Betegnelser for geografiske oprindelser, som kun tjener til at fremhæve et produkts geografiske oprindelse, uafhængigt af produktets særlige kendetegn, er således ikke omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 2081/92 (jf. i denne retning dom Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, præmis 44).

31 Den beskyttelsesordning, der i givet fald kan anvendes på markedet i en medlemsstat for en geografisk betegnelse, som mangler fællesskabsregistrering, er således den beskyttelsesordning, der er fastsat for geografiske betegnelser for produkter, for hvilke der ikke er en særlig sammenhæng mellem deres kendetegn og deres geografiske oprindelse.

32 I den konkrete sag tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve, om beskyttelsesordningen for geografiske betegnelser indført ved lovdekret nr. 198/1996 opfylder denne betingelse.

33 Såfremt den forelæggende ret når til den konklusion, at den nævnte ordning har til formål at beskytte geografiske betegnelser for produkter, for hvilke der ikke er en særlig sammenhæng mellem deres kendetegn og deres geografiske oprindelse, skal det bemærkes, at for at en sådan ordning skal kunne finde anvendelse, skal den være i overensstemmelse de krav, som påhviler ordningen i henhold til EU-retten. I denne henseende skal to krav være opfyldt, nemlig, for det første, at ordningens anvendelse ikke må bringe formålene i forordning nr. 2081/92 i fare (jf. i denne retning dom Warsteiner Brauerei, EU:C:2000:599, præmis 49), og for det andet må ordningen ikke være i strid med varernes frie bevægelighed som beskrevet i artikel 28 EF (jf. bl.a. i denne retning dom Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, præmis 95-97).

34 Hvad angår den første betingelse skal beskyttelsen i henhold til en national ordning – henset til anvendelsesområdet for forordning nr. 2081/92, for ikke at bringe forordningens formål i fare – ikke føre til, at forbrugerne sikres, at de produkter, som nyder denne beskyttelse, har en bestemt kvalitet eller et bestemt kendetegn, men kun sikre, at disse produkter rent faktisk kommer fra det nævnte geografiske område.

35 Hvad angår den anden betingelse skal det hertil bemærkes, at en national ordning for beskyttelse af betegnelser som den i hovedsagen omhandlede, selv om ordningen finder anvendelse på både nationale produkter og produkter importeret til den pågældende medlemsstat, kan indebære en fordel for markedsføringen af produkter med national oprindelse til skade for importerede produkter (dom Pistre m.fl., C-321/94 – C-324/94, EU:C:1997:229, præmis 45).

36 Som følge heraf skal en sådan bestemmelse betragtes som en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion for de frie varebevægelser som beskrevet i artikel 28 EF.

37 Selv om en sådan restriktion kan begrundes i et tvingende alment hensyn til beskyttelsen af en loyal konkurrence eller beskyttelsen af forbrugerne (jf. bl.a. i denne retning dom Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, præmis 109), skal en given national bestemmelse for at være i overensstemmelse med EU-retten anvendes uden forskelsbehandling, være egnet til at sikre virkeliggørelsen af det mål, der forfølges, og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet (dom Corporación Dermoestética, C-500/06, EU:C:2008:421, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

38 Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, for det første, at anvendelsen af den pågældende nationale bestemmelse ikke har til formål eller den virkning at sikre forbrugerne, at produkter, som er markedsført under en særlig geografisk betegnelse, har en bestemt kvalitet eller et bestemt kendetegn, og for det andet, at gennemførelsen af denne bestemmelse forfølger tvingende almene hensyn, at den anvendes uden forskelsbehandling, at den er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det mål, der forfølges, og at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

39 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at forordning nr. 2081/92 skal fortolkes således, at den ikke beskytter en geografisk betegnelse, som mangler en fællesskabsregistrering, men en sådan betegnelse kan i givet fald være beskyttet i medfør af en national bestemmelse om geografiske betegnelser for produkter, for hvilke der ikke er en særlig sammenhæng mellem deres kendetegn og deres geografiske oprindelse, dog på betingelse af, for det første, at gennemførelsen af denne bestemmelse ikke må bringe de med forordning nr. 2081/92 forfulgte formål i fare, og for det andet, at bestemmelsen ikke er i strid med varernes frie bevægelighed som beskrevet i artikel 28 EF, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

Det første spørgsmål

40 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2 i forordning nr. 2081/92 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en producentsammenslutning som den i hovedsagen omhandlede kan påberåbe sig en eneret i hele EU til at anvende en geografisk oprindelsesbetegnelse, som benyttes på en medlemsstats område til at betegne en bestemt type spegepølse, uden først fra denne medlemsstat at have indhentet en bindende retsakt, hvoraf betingelserne og grænserne forbundet med beskyttelsen af en sådan betegnelse fremgår.

41 I denne henseende må det fastslås, eftersom det er ubestridt, at den pågældende geografiske betegnelse ikke havde en fællesskabsregistrering på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, og henset til besvarelsen af det andet spørgsmål, at den pågældende producentsammenslutning i hovedsagen i alle tilfælde ikke på grundlag af forordning nr. 2081/92 kan påberåbe sig en eneret i hele EU til at anvende en sådan geografisk betegnelse.

42 Under disse omstændigheder er det ufornødent at besvare det første spørgsmål.

Sagens omkostninger

43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 535/97 af 17. marts 1997, skal fortolkes således, at den ikke beskytter en geografisk betegnelse, som mangler en fællesskabsregistrering, men en sådan betegnelse kan i givet fald være beskyttet i medfør af en national bestemmelse om geografiske betegnelser for produkter, for hvilke der ikke er nogen særlig sammenhæng mellem deres kendetegn og deres geografiske oprindelse, dog på betingelse af, for det første, at gennemførelsen af denne bestemmelse ikke bringer de med forordning nr. 2081/92, som ændret ved forordning nr. 535/97, forfulgte formål i fare, og for det andet, at bestemmelsen ikke er i strid med varernes frie bevægelighed som beskrevet i artikel 28 EF, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

Underskrifter